

Vertolkers Gronings leed treden nog een keer op in Oostwold

Legendarische formatie De Pompers weer bijeen

■ WINSCHOTEN - De legendarische formatie De Pompers is weer bij elkaar. De vertolkers van Oost-Gronings levensleed treden na een stilte van tien jaar nog een keer op, in Oostwold. Het overbekende 'Oele boele Beertsterkoele' klinkt dan weer uit menige strot.

Door **Martijn Wassenaar**

De inmiddels 35-jarige zanger/gitarist/songschrijver Bennie Drenth - beetje dikker, beetje kaler - legt uit: „Begin jaren tachtig was ik helemaal gek van The Ramones. Ik was werkeloos en het leek me wel wat om zelf zo'n soort bandje te beginnen. Ik

zocht wat mensen bij elkaar en we begonnen te oefenen.”

Het eerste optreden vond plaats in clubhuis 't Schienvat in Finsterwolde. „We hadden nog maar vijf nummers en de apparatuur huurden we van een andere band. Het optreden werd tot onze verbazing een groot succes. Vooral de Groningstalige nummers sloegen enorm aan. Dat zette ons aan het denken waarna we helemaal over zijn gegaan op het Gronings.”

Dat er bij deze aanpak nog wel eens links en rechts leentjebuurt werd gepleegd bij andere artiesten, maakte niet uit. Drenth: „Zo werd het nummer On the Beach

van Cliff Richard bij ons De loatste Diek. Op een gegeven moment speelden we minstens twee keer per week, in Stadskanaal, Veendam, Appingedam.”

Koeterwaals

De Pompers, Gronings koeterwaals voor bier, maakten zelfs een single als springplank naar landelijk succes. „We informeerden bij Radio Noord of een single van ons wel een kans zou maken op de radio. Zij zeiden van wel, dus investeerden we zo'n zesduizend gulden in die plaat. Dat is een beste smak geld, zeker voor een stel werklozen. Helaas is de single Ik proat Grunnens geflopt

en zijn we maar één keer gedraaid op Radio Noord.”

Toch had de band een grote uitstraling in de provincie. De teksten over werkloosheid en bier sloten naadloos aan op wat er leefde onder de jongeren van toen. Drenth: „Toen de Ikon een documentaire wilde maken over werkloosheid in Oost-Groningen, wilden ze ons wel hebben. Zes nummers zijn uiteindelijk in het programma terecht gekomen.”

Aanbiedingen

Tussen de Ikon-opnamen en de uiteindelijke uitzending vielen de Pompers uitelkaar. „Onze drummer ging spelen in het stemmingsorkest van

z'n broer, de gitarist werd aangenomen op de politieopleiding en ik kon ook ineens aan de slag. Ergens was dat wel jammer want na die uitzending kregen we ineens aanbiedingen uit heel Nederland voor optredens. Soms denk ik nog wel eens hoe het was gelopen als we door waren gegaan.”

Normaal

De niet aflatende honger naar het podium werd voor het eerst gestild in juni van dit jaar. „Wim Boer, de leider van het clubhuis in Finsterwolde waar we begonnen, nam afscheid en bij die gelegenheid hebben we voor de lol weer eens gespeeld.

Het publiek ging ouderwets uit de bol, er waren zelf jonkies van veertien, vijftien jaar die onze nummers meezongen. Het was echt overweldigend, net als bij Normaal. Voor ons was dat de reden om nog een keer voor een groot publiek echt afscheid te nemen.”

Of er na het optreden in Oostwold in oktober nog meer in het vat zit, weet Drenth niet. „Als het goed gaat, wil je natuurlijk wel vaker spelen. Maar iedereen heeft nu een baan en dan is het erg moeilijk om dat te combineren. Bovendien moeten er dan nieuwe nummers worden geschreven en dat kost een hoop tijd.”